

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce žalobce **HMO OIL TRADE s.r.o.** se sídlem Frýdek-Místek, Na Příkopě 1221, v řízení zastoupeného JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Přívozská 10, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava** se sídlem Ostrava-Přívoz, nám. Sv. Čecha 8, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 29.12.2010 č.j. 2545-3/2010-140100-21, č.j. 2545-4/2010-140100-21, č.j. 2545-5/2010-140100-21, č.j. 2545-6/2010-140100-21, č.j. 2545-7/2010-140100-21, č.j. 2545-8/2010-140100-21, č.j. 2545-9/2010-140100-21, č.j. 2545-10/2010-140100-21, č.j. 2545-11/2010-140100-21, č.j. 2545-12/2010-140100-21, č.j. 2545-13/2010-140100-21, č.j. 2545-14/2010-140100-21, č.j. 2545-15/2010-140100-21, č.j. 2545-16/2010-140100-21, č.j. 2545-17/2010-140100-21, č.j. 2545-18/2010-140100-21, č.j. 2545-19/2010-140100-21, č.j. 2545-20/2010-140100-21, č.j. 2545-21/2010-140100-21, č.j. 2545-22/2010-140100-21, č.j. 2545-23/2010-140100-21, č.j. 2545-24/2010-140100-21, č.j. 2545-25/2010-140100-21, č.j. 2545-26/2010-140100-21, č.j. 2545-27/2010-140100-21, č.j. 2545-28/2010-140100-21, č.j. 2545-29/2010-140100-21, č.j. 2545-30/2010-140100-21, č.j. 2545-31/2010-140100-21, č.j. 2545-32/2010-140100-21, č.j. 2545-33/2010-140100-21, č.j. 2545-34/2010-140100-21, č.j. 2545-35/2010-

140100-21, č.j. 2545-36/2010-140100-21, č.j. 2545-37/2010-140100-21, č.j. 2545-38/2010-140100-21, č.j. 2545-39/2010-140100-21, č.j. 2545-40/2010-140100-21, č.j. 2545-41/2010-140100-21, č.j. 2545-42/2010-140100-21, č.j. 2545-43/2010-140100-21, č.j. 2545-44/2010-140100-21, č.j. 2545-45/2010-140100-21, č.j. 2545-46/2010-140100-21, č.j. 2545-47/2010-140100-21, č.j. 2545-48/2010-140100-21, č.j. 2545-49/2010-140100-21, č.j. 2545-50/2010-140100-21, č.j. 2545-51/2010-140100-21, č.j. 2545-52/2010-140100-21, č.j. 2545-53/2010-140100-21, č.j. 2545-54/2010-140100-21, č.j. 2545-55/2010-140100-21, č.j. 2545-56/2010-140100-21, č.j. 2545-57/2010-140100-21, č.j. 2545-58/2010-140100-21, č.j. 2545-59/2010-140100-21, č.j. 2545-60/2010-140100-21, č.j. 2545-61/2010-140100-21, č.j. 2545-62/2010-140100-21, č.j. 2545-63/2010-140100-21 a č.j. 2545-64/2010-140100-21, ve věcech spotřební daně,

t a k t o :

I. Žaloby se **zamítají**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanými žalobami domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29.12.2010 č.j. 2545-3/2010-140100-21, č.j. 2545-4/2010-140100-21, č.j. 2545-5/2010-140100-21, č.j. 2545-6/2010-140100-21, č.j. 2545-7/2010-140100-21, č.j. 2545-8/2010-140100-21, č.j. 2545-9/2010-140100-21, č.j. 2545-10/2010-140100-21, č.j. 2545-11/2010-140100-21, č.j. 2545-12/2010-140100-21, č.j. 2545-13/2010-140100-21, č.j. 2545-14/2010-140100-21, č.j. 2545-15/2010-140100-21, č.j. 2545-16/2010-140100-21, č.j. 2545-17/2010-140100-21, č.j. 2545-18/2010-140100-21, č.j. 2545-19/2010-140100-21, č.j. 2545-20/2010-140100-21, č.j. 2545-21/2010-140100-21, č.j. 2545-22/2010-140100-21, č.j. 2545-23/2010-140100-21, č.j. 2545-24/2010-140100-21, č.j. 2545-25/2010-140100-21, č.j. 2545-26/2010-140100-21, č.j. 2545-27/2010-140100-21, č.j. 2545-28/2010-140100-21, č.j. 2545-29/2010-140100-21, č.j. 2545-30/2010-140100-21, č.j. 2545-31/2010-140100-21, č.j. 2545-32/2010-140100-21, č.j. 2545-33/2010-140100-21, č.j. 2545-34/2010-140100-21, č.j. 2545-35/2010-140100-21, č.j. 2545-36/2010-140100-21, č.j. 2545-37/2010-140100-21, č.j. 2545-38/2010-140100-21, č.j. 2545-39/2010-140100-21, č.j. 2545-40/2010-140100-21, č.j. 2545-41/2010-140100-21, č.j. 2545-42/2010-140100-21, č.j. 2545-43/2010-140100-21, č.j. 2545-44/2010-140100-21, č.j. 2545-

45/2010-140100-21, č.j. 2545-46/2010-140100-21, č.j. 2545-47/2010-140100-21, č.j. 2545-48/2010-140100-21, č.j. 2545-49/2010-140100-21, č.j. 2545-50/2010-140100-21, č.j. 2545-51/2010-140100-21, č.j. 2545-52/2010-140100-21, č.j. 2545-53/2010-140100-21, č.j. 2545-54/2010-140100-21, č.j. 2545-55/2010-140100-21, č.j. 2545-56/2010-140100-21, č.j. 2545-57/2010-140100-21, č.j. 2545-58/2010-140100-21, č.j. 2545-59/2010-140100-21, č.j. 2545-60/2010-140100-21, č.j. 2545-61/2010-140100-21, č.j. 2545-62/2010-140100-21, č.j. 2545-63/2010-140100-21 a č.j. 2545-64/2010-140100-21, kterými byla zamítnuta žalobcova odvolání proti platebním výměrům Celního úřadu Frýdek-Místek ze dne 30.1.2009 č.j. 1024/2009-046100-024, č.j. 1025/2009-046100-024, č.j. 1026/2009-046100-024, č.j. 1027/2009-046100-024, č.j. 1028/2009-046100-024, č.j. 1029/2009-046100-024, č.j. 1030/2009-046100-024, č.j. 1031/2009-046100-024, č.j. 1032/2009-046100-024, č.j. 1033/2009-046100-024, č.j. 1034/2009-046100-024, č.j. 1035/2009-046100-024, č.j. 1036/2009-046100-024, č.j. 1037/2009-046100-024, č.j. 1038/2009-046100-024, č.j. 1039/2009-046100-024, č.j. 1040/2009-046100-024, č.j. 1041/2009-046100-024, č.j. 1042/2009-046100-024, č.j. 1043/2009-046100-024, č.j. 1044/2009-046100-024, č.j. 1045/2009-046100-024, č.j. 1046/2009-046100-024, č.j. 1047/2009-046100-024, č.j. 1048/2009-046100-024, č.j. 1049/2009-046100-024, č.j. 1050/2009-046100-024, č.j. 1052/2009-046100-024, č.j. 1053/2009-046100-024, č.j. 1054/2009-046100-024, č.j. 1055/2009-046100-024, č.j. 1056/2009-046100-024, č.j. 1057/2009-046100-024, č.j. 1058/2009-046100-024, č.j. 1059/2009-046100-024, č.j. 1060/2009-046100-024, č.j. 1061/2009-046100-024, č.j. 1062/2009-046100-024, č.j. 1063/2009-046100-024, č.j. 1064/2009-046100-024, č.j. 1065/2009-046100-024, č.j. 1066/2009-046100-024, č.j. 1067/2009-046100-024, č.j. 1068/2009-046100-024, č.j. 1069/2009-046100-024, č.j. 1070/2009-046100-024, č.j. 1071/2009-046100-024, č.j. 1072/2009-046100-024, č.j. 1073/2009-046100-024, č.j. 1074/2009-046100-024, č.j. 1075/2009-046100-024, č.j. 1076/2009-046100-024, č.j. 1077/2009-046100-024, č.j. 1078/2009-046100-024, č.j. 1079/2009-046100-024, č.j. 1080/2009-046100-024, č.j. 1081/2009-046100-024, č.j. 1082/2009-046100-024, č.j. 1083/2009-046100-024, č.j. 1084/2009-046100-024 a č.j. 1085/2009-046100-024, jimiž byla žalobci vyměřena spotřební daň z minerálních olejů.

Namítá, že ve všech případech sice odebral za účelem svého podnikání vybrané výrobky od polského dodavatele, vždy je však též prodal polskému odběrateli. Žádné vybrané výrobky tak neprodával na území České republiky, tuzemským odběratelům.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žalob. Zdůrazňuje, že žalobce byl osobou, která po dopravě přijala v tuzemsku vybrané výrobky za účelem svého podnikání. Žalobce však neprovedl podle § 29 zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSD“) registraci k dani, zajištění daně, daň též nepřiznal a nezaplatil. Následné prodeje neprokazují, že by při svých obchodních aktivitách ust. § 29 ZSD dodržel. Odkaz žalobce na následné prodeje nezbavují žalobce povinnosti daň přiznat a zaplatit.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního

orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce (i podle své skutkové verze, kterou shodně popisoval po celou dobu správního řízení) ve všech posuzovaných případech nakoupil v Polsku vybrané výrobky – minerální oleje, které dopravil do České republiky a poté je měl vesměs dále prodat polským odběratelům. Ke spotřební dani z těchto obchodních případů nikdy nepodal daňové přiznání ani nezaplatil spotřební daň. Napadená rozhodnutí jsou vystavěna na úvaze, že žalobce byl odběratelem vybraných výrobků, které odebral za účelem svého podnikání, proto měl podle § 29 odst. 3 ZSD přiznat a zaplatit daň; pokud žalobce namítá, že následně vybrané výrobky prodal vesměs polským odběratelům, to nemá na vznik jeho daňové povinnosti podle § 29 ZSD žádný vliv.

Podle § 29 odst. 1 ZSD právnická nebo fyzická osoba odebírající vybrané výrobky z jiného členského státu pro účely podnikání je povinna před odebráním těchto vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě se registrovat jako plátce daně a oznámit celnímu úřadu množství vybraných výrobků a poskytnout zajištění daně.

Podle § 29 odst. 3 ZSD po odběru vybraných výrobků nebo po ukončení dopravy je právnická nebo fyzická osoba uvedená v odstavci 1 povinna podat daňové přiznání a zaplatit daň. Pokud právnická nebo fyzická osoba nedodrží postup stanovený v odstavci 1, je povinna podat daňové přiznání a zaplatit daň následující pracovní den po přijetí výrobků.

Podle § 14 odst. 2 ZSD plátcí, který předloží doklad o tom, že daň za vybrané výrobky byla zaplacená na daňovém území České republiky a tyto výrobky byly dopraveny do jiného členského státu pro účely podnikání nebo pro plnění úkolů veřejnoprávního subjektu, vzniká nárok na vrácení daně za podmínek, že

- a) před odesláním vybraných výrobků celnímu úřadu oznámí, že uplatní nárok na vrácení daně; s tímto oznámením předloží doklad o tom, že daň za vybrané výrobky, které budou dopraveny do jiného členského státu, byla na daňovém území České republiky zaplacená,
- b) vybrané výrobky jsou dopravovány se zjednodušeným průvodním dokladem (§ 30),
- c) předloží navrácené vyhotovení zjednodušeného průvodního dokladu řádně potvrzené příjemcem,
- d) předloží doklad o zajištění daně v jiném členském státě nebo poskytne adresu příslušného správce daně v členském státě určení, prokáže den podání daňového přiznání tomuto správci daně a číslo jednacích, pod nímž je toto daňové přiznání evidováno,
- e) u zdaněných vybraných výrobků, které podléhají značení podle tohoto zákona a byly uvedeny do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky, předloží potvrzení od správce daně jiného členského státu, že značení podle tohoto zákona byla zničena nebo odstraněna.

Nárok na vrácení daně vzniká dnem splnění poslední podmínky ze všech podmínek uvedených v písmenech a) až e).

Podle § 14 odst. 5 ZSD nárok na vrácení daně může plátce uplatnit v daňovém přiznání (§ 18).

Z uvedených zákonných ustanovení jednoznačně vyplývá, že zákonodárce zcela jasně vymezil a rozlišil postavení subjektu obchodujícího s minerálními oleji v jednotlivých okamžicích jeho obchodních operací.

Zcela samostatně přitom stanoví jeho práva a povinnosti při nákupu minerálních olejů z cizího státu – zejm. povinnost daň zaplatit, aniž by tu byla stanovena jakákoli výjimka pro případ dalšího vývozu. Tato povinnost vzniká podle § 29 odst. 3 ZSD již při odebrání vybraných výrobků od cizozemského dodavatele či ukončením přepravy (která konkrétní z těchto dvou událostí je v posuzovaném případě rozhodná, je pro posouzení žalobních bodů irelevantní, když minerální oleje byly i podle tvrzení žalobce na území České republiky k žalobci dopraveny a až následně byly dopravovány polskému odběrateli).

Až v návaznosti na již uskutečněné přiznání a zaplacení daně pak může daňovému subjektu vzniknout nárok na vrácení daně podle § 14 odst. 2 ZSD, ovšem jako zcela samostatný nárok na vrácení daně již zaplacené.

V posuzovaném případě nemá na uvedené závěry žádný vliv, že nárok na vrácení daně lze uplatnit i přímo v daňovém přiznání (§ 14 odst. 5 ZSD) a tak eliminovat tok finančních prostředků od daňového subjektu ke správci daně a zpět, neboť – jak vyplývá z obsahu správních spisů – daňové přiznání žalobce nikdy nepodal.

Krajský soud proto shrnuje, že ust. § 29 odst. 3 ZSD stanoví pro vznik povinnosti zaplatit spotřební daň z minerálních olejů uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU pro účely žalobcova podnikání jedinou podmínku – odebrání takového zboží.

Odebrání zboží od polského dodavatele žalobce nezpochybňuje, proto krajský soud dospěl k závěru, že žalobci vznikla povinnost spotřební daň z takto odebraných minerálních olejů zaplatit.

Argumentuje-li žalobce následným prodejem vybraných výrobků cizozemskému odběrateli, bylo na žalobci, aby svým jednáním naplnil podmínky pro případné vrácení takto zaplacené daně. Jak však správně uvádí žalovaný v napadených rozhodnutích, vrácení daně je podle ZSD samostatným procesem, který není předmětem tohoto řízení. Zde krajský soud pro úplnost dodává, že podle § 14 odst. 5, 6 ZSD je podmínkou vrácení daně uplatnění tohoto nároku (že by žalobce tento nárok vůči správci daně uplatnil, se však ze správních spisů nepodává) a že podle § 14 odst. 2 písm. a) ZSD je podmínkou vrácení daně oznámení celnímu úřadu o záměru uplatnit tento nárok, kdy oznámení je třeba učinit již před odesláním vybraných výrobků do jiného členského státu (kdy v posuzovaném případě je evidentní, že takové oznámení žalobce neučinil).

Krajský soud uzavírá, že uplatněné žalobní body nebyly shledány důvodnými, a proto žaloby podle § 78 odst. 7 s.r.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. dubna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu